

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 211
din data de 05.04.2017

Dosar nr. 773/2016
Petiția nr. 7101/24.11.2016
Petent:
Reclamat: - Penitenciarul Jilava

Obiect: atitudine discriminatorie față de deținuții de etnie rromă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Atitudine discriminatorie față de deținuții de etnie rromă. Reclamatul folosește în adresarea sa către deținuții rromi, cuvinte/apelative precum “ciori și țigani”.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.7101.21.12.2016, Colegiul director a informat petentul de prevederile Legii nr. 254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și prevederile art. 28 și art. 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor de către CNCD, invocând din oficiu excepția de vădită necompetență materială.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că, partea reclamată are o atitudine de discriminare la adresa deținuților de etnie rromă, folosind cuvinte jignitoare precum “ciori și țigani”.

Susținerile părții reclamate

4.2 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, partea reclamată manifestă un comportament discriminatoriu față de deținuții de etnie rromă, folosind apelative în adresarea sa cum ar fi: “ciori și țigani”.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Colegiul director din documentele depuse la dosarul cauzei deduse soluționării, este chemat să se pronunțe potrivit unei atitudini manifestate de către partea reclamată, în cadrul unei instituții de detenție-Penitenciarul Jilava. În cadrul penitenciarului menționat, partea reclamată care are calitate de Comandant, folosește în modul de adresare către deținuții de etnie rromă, cuvinte/apelative precum “ciori și țigani”. Ca urmare a obiectului petiției, Colegiul director ia act de prevederile Legii nr.254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, potrivit cărora la art. 56 alin 2, se prevede că; “împotriva măsurilor privitoare la executarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul delegat de supraveghere a privării de libertate, în termenul de 10 zile de la data când au luat la cunoștință de măsura luată”. Potrivit art. 57, alin.1 se prevăd următoarele, “respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele condamnate este asigurată de judecătorul de supraveghere de libertate”.

5.3 Colegiul director hotărăște că CNCD, nu are competență materială de a se pronunța potrivit obiectului petiției, admițând necompetența materială invocată din oficiu potrivit O.G nr. 137/2000, modificată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu, potrivit prevederilor Legii nr. 254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate.
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER– Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O